

kelig til at håndtere erhvervssygdomsområdet og ikke åbner for, at det udvalg, man har nedsat fra regeringens side, også kunne beskæftige sig med erhvervssygdomsområdet? Hvad er begrundelsen for, at erhvervssygdommene ikke må omfattes?

Der må være en begrundelse for, at man finder, at den nuværende lovgivning er tilstrækkelig, f.eks. at man ikke ønsker yderligere anerkendelser på erhvervssygdomsområdet, for det vil være nødvendigt at udvide lovgrundlaget, hvis det skal kunne lade sig gøre.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Arbejdsskadesikringsloven bygger på et princip om, at arbejdsgiveren er ansvarlig for skader, uanset om arbejdsgiveren konkret kan bebrejdes, at skaden er indtrådt. Det indebærer, at der må stilles krav til årsagssammenhængen mellem påvirkninger på arbejde og en sygdom, for at denne kan anerkendes som en erhvervssygdom.

Det er nu engang sådan, at ikke alle sygdomme, der konstateres i tidsmæssig sammenhæng med arbejde, er forårsaget af arbejdet. Sådanne sygdomme skal derfor ikke anerkendes som arbejdsskader.

Regeringen finder, at ovennævnte principper skal opretholdes, og at den gradvise udvikling, når nedslidningsskader bliver anerkendt som arbejdsbetingede, bedst finder sted i det nuværende råd, hvor man jo har lægefaglig ekspertise, der vurderer den slags ting.

Kl. 13.20

Jan Petersen (S):

Nu er det jo sådan, at en række af de tilfælde for så vidt bliver underkendt af domstolene, men det tager ganske mange år at få afgjort hvert enkelt af de eksempler, der har været på en underkendelse af den faglige ekspertise, som ministeren henviser til.

Derfor bliver jeg nødt til at fastholde hovedspørgsmålet. Erhvervssygdomsområdet er ikke tilstrækkeligt reguleret inden for den nuværende lovgivning; erhvervsulykkesbegrebet er ikke bredt nok, og jeg må konstatere, at hvis ministeren holder fast i, at det nuværende lovgrundlag skal være gældende, vil der være en række faggrupper, hvor der er tale om påfaldende mange ensartede lidelser i f.eks. bevægeapparatet, og de opstår præcis i de brancher, men de anerkendes ikke som erhvervssygdomme.

Det må betyde, at lovgivningen ikke er tilstrækkelig omfattende, den tager ikke højde for de reelle erhvervssygdomme, der er på det danske arbejdsmarked.

Lad mig blot nævne, at der er en betydelig overvægt af erhvervssygdomme inden for brancher med mange kvinder, hvor man f.eks. skærer fisk, og også inden for hjemmehjælpsområdet, hvor bevægeapparatet hos kvinder f.eks. er stærkt belastet, og de anerkendes ikke i tilstrækkeligt omfang.

Ministeren afviser åbenbart at diskutere og lade parterne drøfte, hvorvidt der er tale om et forløb på de arbejdspladser, der gør, at mennesker rent faktisk får erhvervssygdomme, som ikke anerkendes inden for det nuværende lovgrundlag.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er det jo ikke et statisk område, vi beskæftiger os med her. Der sker jo hele tiden en udvikling, og det sker jo også under den nuværende lovgivning, at man godkender sygdomme som nedslidningsskader, i det omfang det er lægefagligt dokumenteret. Så det er forkert, hvis hr. Jan Petersen vil fremstille det her som et stationært område, hvor der ingen udvikling sker.

Jeg vil bare gerne fastholde, at når vi har valgt denne her arbejds metode på erhvervssygdomsområdet, skyldes det, at den gældende lovgivning på dette område er båret af det rigtige princip, at der skal være lægevidenskabelig dokumentation for sammenhængen mellem en arbejdsmæssig påvirkning og en sygdom, og det er det, jeg finder at arbejdskadeudvalget er i stand til løbende at vurdere, og når udvalget finder, at dokumentationen er til stede, vil man selvfølgelig også anerkende det som en nedslidningsskade.

Jan Petersen (S):

Det vil være forkert at tillægge mig det motiv, at jeg mener, at der er tale om en statisk situation; det mener jeg på ingen måde, der er. Jeg er helt klar over og mener selv, at der er tale om en dynamisk udvikling alene af den grund, at vi både bliver klogere, og at arbejdsmarkedet udvikler sig.

Men noget af det dynamiske i de senere år har jo været, at vi har fået flere og flere sager frem, som er blevet afvist, og som viser, at der er tydelige problemer med at få anerkendt arbejds-